

AWBZ

De Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) is een volksverzekering voor alle ingezetenen van Nederland. Uit deze wet worden de kosten voor de langdurige zorg voor ouderen, chronisch zieken en gehandicapten betaald. De medische kosten die niet onder de zorgverzekering vallen en die voor bijna niemand te betalen zijn, worden vanuit deze wet vergoed. Voorbeelden hiervan zijn het verblijf in een verpleeghuis of een doventolkzorg.

De uitvoerders van de AWBZ zijn de zorgverzekeraars. Per regio is één zorgverzekeraar aangewezen als zorgkantoor. Het zorgkantoor werkt voor alle verzekerden binnen een regio, ongeacht de maatschappij waarbij ze hun ziektekostenverzekering op grond van de Zorgverzekeringswet hebben. Het zorgkantoor is verantwoordelijk voor de uitvoering van de AWBZ-zorg. Voor de zorg vanuit de AWBZ heeft de verzekerde een indicatie nodig. Een indicatie is een besluit dat wordt afgegeven door het Centrum indicatiestelling zorg (CIZ), waarin staat welke zorg nodig is en hoeveel.

Het overgrote deel van de zorguitgaven in het kader van AWBZ loopt via zorgkantoren naar zorgaanbieders. De uitzondering hierop vormen persoonsgebonden budgetten (PGB's). Daarbij wordt geld door zorgkantoren overgemaakt naar burgers die zelf zorg inkopen. Zorgkantoren ontvangen hun geld uit de AWBZ-premie die wordt geheven over het inkomen van ingezetenen.

Een nieuwe wet gaat de huidige AWBZ vervangen. Het kabinet werkt nog aan de vormgeving daarvan. De werknaam van die wet is de Wet Langdurige Intensieve Zorg (Wet LIZ). De nieuwe regelgeving zorgt ervoor dat alleen de zwaarste, langdurige zorg nog onder deze wet valt. Medische zorg gaat over naar de Zorgverzekeringswet en Gemeenten gaan zorgen voor de begeleiding en persoonlijke verzorging aan huis.